

עין משפט
נר מצוה

קִיב אַ עוֹשֵׁי אֱלֹהִים
קִנָּה סַעֲיָף בִּי:

החובל פרק שמיני בבא קמא

שִׁירָתוֹ רְחוּבֵי רְחוּב. פִּירֵשׁ הַר"ר מֵאוֹסֶט שֶׁשׁ בִּנְשֵׁה שָׂעִים זָרַע וְקִלְיָר וְקוֹר וְחוֹס וְקִין וְחוֹרֶק וּמִפְרֵשׁ בְּפֶרֶק הַמִּקְבֵּל (נ"ח דף ק"ו): שָׁכַל אֶחָד שֶׁיּוֹדֵעַ הֵבֵא ס' יוֹם וְחֹמֶשׁ דְּמֶקַע דְּלוֹרֶחַא דְּגִמְרָא בְּהֵי כְמוֹ שִׁמְחִין מִיְכֵילִי מְנִי לִכְבֵּא דְּבִקְשׁוּמִין וְיִגְאֵלוּ שְׂרִיפֹתָא (חוֹלֵק דף מ"ח): שִׁמְחִין מֵאֵלֵי דְּפִרְחָלָא מְלֵו לִיה בְּקוֹרְנִיסֵּי־אֵלֵי:

וַיִּטְמֹא טָמֵא יִקְרָא א"ל רַבָּא לְרַבְּהּ בַּר מְרִי
מִנָּא הָא מִילְתָּא ⁶דִּיאִמּוּר רַבְנָן "הֲשֻׁכֵּם
וְאֹכֹל בִּקְרִין מִפְּנֵי הַחֲמָה וּבְחוּרָף מִפְּנֵי הַצִּינָה
וְאִמְרִי אִינְשֵׁי שִׁיתִין רְהוּטִי רְהוּטִי וְלֹא מִפּוֹ
לְגַבְרָא דְּמַצְפָּרָא כִּדְּ ⁷דְּכִתְבִּין ⁸לֹא יִרְעֻבוּ וְלֹא
יִצְמָאוּ וְלֹא יִכֶּם שֶׁרֶב וּשְׁמֵשׁ א"ל אַתְּ אִמְרַת
מִתְּתָם וְאִנּוּ אִמְנִיט מִשְׁכָּא יַעֲבֻדְתֵּם אַתְּ ה' ⁹
אֱלֹהֵינוּכֶם זֶה שְׁמֵעַ וְתַפְלֵה וְכִדְּ [אַתְּ]
לְחֹכֶךְ וְאֵת מִימֶיךָ זֶה פֶּת בְּמַלְחָ וּקִיתוֹן שֶׁל מִים
מִמְכָּאן וְאִילָךְ וְהַסִּידוּתִי מַחֲלָה מְקַרְבֵּךְ וְתִנְיָא
¹⁰מַחֲלָה זֶה מֵרָה וְלִמָּה נִקְרָא שְׁמָה מַחֲלָה
שֶׁשְּׂמֻנוֹתִים וְשִׁלְשָׁה חֲלָאִין יֵשׁ בָּהּ מַחֲלָה
בְּגִיטְרָא הֵבִי הוּא וְכוּלָּן פֶּת בְּמַלְחָ שְׁחִירַת
וּקִיתוֹן שֶׁל מִים מִמְכָּלָן א"ל רַבָּא לְרַבְּהּ בַּר
מְרִי מִנָּא הָא מִילְתָּא ¹¹דִּיאִמּוּר רַבְנָן כְּחֹדֶךְ
קִרְיָךְ חֲמָרָא אוֹכְפָא לְגַבִּיךָ מוֹשֵׁ א"ל דְּכִתְבִּין
וְיִיאִמְרֵי הֲגַר שְׁפַחַת שְׂרִי אִי מוֹזֵה בְּתָא וְאִנּוּ
תַּחֲלִכִי וְתִאִמְרֵי מִפְּנֵי שְׂרִי גִבְרַתִּי אֲנִכִּי בִּזְרַחַת
אִמְרֵי לִיָּה רַבָּא לְרַבְּהּ בַּר מְרִי מִנָּא הָא מִילְתָּא
דִּיאִמְרִי אִינְשֵׁי מִילְתָּא גִּנְהָא דִּיאִתִּי כִּדְּ קִדִּים
אִמְרָה א"ל דְּכִתְבִּין ¹²וְיִיאִמְרֵי עֲבַד אֲבֵרָהִם
אֲנֹכִי א"ל רַבָּא לְרַבְּהּ בַּר מְרִי מִנָּא הָא
מִילְתָּא דִּאִמְרִי אִינְשֵׁי ¹³שְׁפִיל וְאִזְלִי בַּר אוֹחוּא
וְעוֹנֵינִי מִטִּיפִי אִמְרֵי לִיָּה דְּכִתְבִּין ¹⁴וְהַרְטִיב ה'
לְאִדְנִי וְחֻזְרַת [אַתְּ] אַמְתָּךְ אִמְרֵי לִיָּה רַבָּא
לְרַבְּהּ בַּר מְרִי מִנָּא הָא מִילְתָּא דִּאִמְרִי אִינְשֵׁי
שִׁיתִין תַּחֲלִי מִטִּיפִי ¹⁵לְכַכָּא דִּקְל חֲבֵרִיָּה שְׁמֵעַ

טעריסות (וואוין דף נח): שיעין מאל
דפרחלע מלו ליה בקורנטיסא:
חמרא ^{טעריסות} ^{וואוין דף נח:} שיעין מאל.
כלומר המשכא נחמן בעין
ספסא למי שהוא רואה דאזער במדעס
טעז עין יבורך זה משה רבינו ע"ה
שאל הקב"ה וסמכתו רצונו עמך
בב' דיו דכתיב וימחק דיו עלי
ויקוטטטט פי' בע"ה: **בב'** קינא
דשרבי. כלומר מקום הכעלנים ופי'
קינא היינו מקום כמו תלחא תאלי
מחלל קינא דהכנס (דף נח: דף נח)
וכן מפרש בנזכר (דף נח: וספ"ה)
תלחא טערי בחד קינא במקום אחד
דלשון עלין סמוכין זה על זה שכן
מקדש ההדסים וקוטטט פי' שכל ה'
עלים (ה) בנהא אחד ואם כן לא ימלא
לעולם הדס כשר:
דשרבי. טעלנים וואוין שרפאל
בטקור ים חמור (דף נח: דף נח)
דף קלט. וספ"ה) כמו איש יודע צד
ובנאחית (ה) ותמרגמינן בנרל
והשירקין ומפ' ר"מ נח וטעל ובערין
גורם שירקין גדליהם ויפטר לשון
שקט ומשקט הארץ מרגמו ושדוכס
והרעא (ספריס' ה) (פי' מוס' ד"ב קלט. ט"ו):
משורש בכתובים. כל עוף
בנף לתניהו יסוכן
זה מקדש בכל התורה ושמה
בספר בן יצירא הוא וכן (ספסלה
יתרומתן וינן נדיבים מושיבין:
דלחל

תורה אור השלם

- [illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גב' למען ישמרו כל
עדת כ"ל ומינה ירדון
נמחק: (ב) שם ושמעו
אליו בני כ"ל ומינה כל
נמחק: (ג) רש"י ד"ה
תחלה וכו' למלך הסד'
והוא מ"ה בני סמך
משה אם ידיו עליו פלה
הסמכה: (ד) ד"ה הממונה
ויוס' מ' עץ הוא בעל:
(ה) רמ"ס ד"ה בני וכו'
ובקונטרס פ' של ג' פלים
בערך אחד:

לעזי רש"י

אישטורמי"ל, וחזיר.
מוט"א, רגב אדמה.

מוסף רש"י

מחלה זו מרה.
שהמרה שנה גדלה
ונוגעת ומחפשת בגידן
ובעלמות (ב"ח ק"א).
וקיתון של מים. למי
שאין לו יין (שם).

אל שמישים את עצמם על כרחו היטיב
הטובי רסוט. ששים איש רצו ולא
לנדיך מוש. כלומר טול אויבך של
וחול על גבך כלומר הודה לדבריו
ואם תענהו. מוט לשון לא ימש (שמות י)
כלומר הסירבו אליך כמו קורו
הנה (בראשית טו) : ששם שרי. אמר
לה ויפא ענתה שרי גברתי : (שופטים
ט) : ויפא. עינו מלפנת למעלה למרחוק
למלחמותיו וחבריו כבמותיו (דף סא)
גטוף עינך : שפיל ואיל. כלומר
מחמת ענתו דבר לא חסם לא יא
בין מלשאר דבר הנדריך לו בין למורה
בין לפרקמו ולתבעו חובו : (שפיר
י) : יפא וגו'. באביגיל כמי שחיתה
ממחמתה נבזה שיות נבל בעלה ובתוך
דבריה מרמזת לדור שחזרו עלי
יפא : סלי. אכלות ומכאובות : ולי
יפא : עבדך. אלהם קובל היה עליו
שלא יזמנו למשחה : (שפיר. לאו
מקרא נפקי אלה ימלאם בעלמא
הוא דמקרא אינני ולא דוקא : הוא :
ויפוסף אברהם. מתקנה בלמך : תמא
למך המשקה ולא למלך (א) : ויפוסך
למך דיי. חלה החממה והבדולח
בתשה כליו הוא נותנה ליושע והוא
איננה אלה מפי הקב"ה : גללי.
באנשים לשון מורי. ל"א גללים ממש
לראשון דבר גללים ממש אורחיה
הוא : קינא דשרי. אילנות בטלים
ואין עושים פרי כמו (גברא דשרא
בעל כלומר דרך דקל רע ליגל
גדא אילן סק) : המחובר לממא עמא
אבא. במקמי ללים הוא פתח שבעת
שולחן אוקלי של דרגא של סטורה
הכלל המחובר לממא עמא לטעור
עשור. אוקלי שסמר של מתכת עשוי
המחולל חלום של צהמה בשעת
ההפסטה ומחוב כחולל כדאמרין
במחמד נשמו (פסחים קד) : אוקליות
של כרזל היו מחובין בעמודים כו' : ואם
המחוב מחובר מתחת פד פשמוי לוי פד
בעל כמרת נגבה אוקלי מקבלת
עומאה ואפי' נגעה בו עומאה אכל
בדרגא ובשולחן שמתקבלין עומאה
אכל אוקלי : מקבל עומאה : לא לנס
לפך דריד. רע אילנות סבר ודרי
עוף עמא הוא ורכנ פליגי עליה
בשמיטת חולין בללו ערפיות (ד' סא) :
דריד. אטטורינל : קריא חכר.
הסורו ולא עומ' : דמי דריד. סול
הפל עליו חומר הנימו ופול ברשעו
דמחו כריס : דפסיס מיני. ששמי
מיה סבר בנאם : לא סדיי ביה
קלא. מוט' בלע"ה. כלומר דבר
הנדריך לו פסם אחת שוב לא
תבזבו : אי דלים דורא דלינא. אם
המלה ומביה הנשוי עמי דלינא.
דורא משוי. משל הוא שאין אדם רואה
ליכנס בקצנה היא מומן ותחת על
דבר אלא אם כן מתקצר חצירו עמו :
כי הוינ וטרי לגברי. כשהיינו קטנים
היינו חשויים בגברי : ספסא דקישנא.
עשוי שהוקנו הגו שפלים תמיטות :

הנה